

ורצוי לכל תלמידיו, אולם מצב חישיבה החל להחטוטט, כי נשפטו התלמידים אחר אחד להכנס לבית מדרש הרבנים, או נאלץ המנוח להפסיק את ישיבת יהל' לחסוב ע"ד רבנות. בשתת תרכ"ט נסתך להוראה טהנאנום הנගולים ר' יהושע אייוק הנקרא ר' אייול חיוף וצ"ל האב"ר בסלאנים, ר' גרשון אטשטרדם, וטהנאנום הנගולים מוא"צ דק"ק ווילנא וועור. ווּמן קוצר אחורי בן נתקבל לרבי בעיר וארכלאן מהו וויטעבסק, אולם רק שבאות מס' ישב המנוח על כסא הרגנתה שמה, ובוחכו כי אין סיפק במשתו כדי לפרשנו, הסיר את העטרה מעלה שכמו ישב לוילנא, או גמר לבנו לעסוק בדרך ארץ ויוסק באטונה שטונה ועשרות שנה עד יומו האחרון, בעולטו זה. קנה לו שם טוב בין כל יודיעו ומכיריו ובין כל בעלי עסוקו באיש אטונים, נושא וגונתן באטונה, נקי כפים ובר לבב במלוא המוכן, ויהי מהול בפי כל, עם כל טרדיות הרבות לא נמנע טקכוע עתים להורה בכל יום, ובין בתכיו נמצאים מכתבים שהחליף עם רבנים גדולים לפלאן דארהייה. הטנות היה חובב ציון אדוק ונמנה בין מיסרי הקולוניא "חרחת" וייש את נפשו תמיד אל היום אשר בו יוכת לעלות ולהתיישב באחוותי, לעכדה ולשמרת, אולם תקוות לא באה, כי בחורש אדר העבר החל להרגיש כי חולת הנחה, ובחדש סיון שכב על מטהו ולא ירד עוד מטנה, ויומו נ"ט לערוב בש"ק פ' חקת בשעה 12 בצהרים, בשנת החמשים תשע לימי חייו. דבריו מותו עשה רושם נרול בעיר והטנים רבים נהרו אחרי מטהו ללותו אל בית עולמו שם הספירה הנאן חט"ט דמתא וועור. אחורי נשאו שחי בנות נשואות לאנשים מהוננים ועלתה טשכלת, ושני בנים טשכילים שיש בהם מדרכי אביהם ונאמנים הם לנחל את עסוק אביהם באטנה בטהו. יונחם ה', את כל המתאבלים עליו ואת כל מוקרי שטו זכרו ובתוכם גם הכותב, א, באלאשער.

אחו מבני משפחתו.

וילנא. — ביום א' י"א חמו הובלני-פה לקברות את אחד מחשובי העדרה וככבודיה, נдол בחורה ובכראת ובעל שם טוב בדרך ארץ, נוח לשיטים ונוח לבירות, הרב ר' משה אהרן רביבאנוויז, בן הרב הצדיק ר' יעקב רביבא נאויין וצ"ל, בן הרב הנאן ר' משה וצ"ל האב"ר דק' קרעווא, משפחת הרב המכואר הנגדל הצדיק המפורסם מוהר"ר ישעה סגנו גהו שהיה אחד טנדורי וחכמי וילנא.

המנוח נולד ביום י"ז חמו שנה עתקצ'ח בעיר סטארנסן. בשנה האחת עשרה לימי חייו נלה למקום תורה לעיר ווילנא ונתקבל כישיבת ר' מילא הטהולה בעת ההיא, שם למד תורה שניים אחדות. מפני ראשי היישבה המפורטים וקרוב לשלש שנים יצחק מים ג"ל יידי הנאן ר' מרדכי טעלצער וצ"ל ונחשב לאחר טבחיו התלמידים. בזאתו מהישיבה הוסיף עוד להשתלם בפני עצמו בלמוד התורה ולמוד בכתבי מדרש שונים בעיר ווילנא. בשנה תרט"ז נשא לו לאשה בת ישראל, את האשה ט' חייה ריבקה בת הרב ר' יהושע נארקעוויז וצ"ל, היא חברתו ואשת בריתו הנאמנה עד יום מותו והיא שעורה להשתלטתו, בפרנסתה אותו מעתל כפיה שנים רבות. או הוסיף המנוח להנחות. עוז לתקומות תורה שונות וישמש את הגאנום המפורטים ראשי היישבה דואלאון, ואת הנאן ר' ישראל סאלאנטער וצ"ל בקאוונא, ויהגור נס באישישאך שהחלה אכסניה נдолה של תורה ביטים ההם, שם עסק בחורה ייחד עם הנאן ר' אברהם שמואל וצ"ל מהבר ס' "עטודיא אש", האב"ר דשם, וכשה האחרון נקרא לארסין לשפט שמה בכבוד הרבנות יצא גם המנוח אליו והיה ישב לצד בהוראת איסור והיתר, וריני טמונות. בשנת תרכ"ב שב המנות לווילנא ווינד ישיבה בביותם ד' "חברה תורה", ורביעין תורה לבני עניים, ושרירים בספק שבע שנים, והיה חביב